

РЕШЕНИЕ

№ 8147

гр. София, 10.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 26.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8618** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. В. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222003039-091-001 от 09.03.2023 г., издаден от Д. Д. Д. – орган възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение № 786 от 12.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП относно установените на дружеството задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2020 г. до м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г. Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на ревизионния акт, като издаден в нарушение на материалния и процесуалния закон. Иска се отмяната му и присъждане на разноски по делото.

В съдебно заседание оспорващия, чрез адв. Г., поддържа жалбата на изложените в нея основания и моли съда да я уважи и отмени ревизионния акт в обжалваната му част. Претендира разноски, за което представя списък.

Ответникът - директор на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. К., оспорва жалбата. Изразява становище за законосъобразност на РА по съображения изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“ – С. и моли същият да бъде потвърден. Представя заверено копие на административната преписка. Моли за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендирания от жалбоподателя адвокатски хонорар.

Софийска градска прокуратура редовно призована, не се явява, не се представлява, не излага становище по жалбата.

Административен съд София-град, Трето отделение, 44 - ти състав като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Процесната ревизия е повторна за спорните периоди и вид задължения и е възложена в изпълнение на указанията, дадени в Решение №779/20.05.2022 г. на директора на дирекция ОДОП - С., с което е отменен РА №Р-22221121001519-091-001/03.02.2022 г. и преписката е върната с указания за извършване на нова ревизия.

Производството по издаване на обжалвания в настоящото производство РА е започнало въз основа на ЗВР №Р-22002222003039-020-001/17.06.2022 г. /л. 291-293 - връчена по електронен път на 21.07.2022 г./, издадена от А. Г. М. - началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 232-233).

Ревизията е с предмет определяне на задължения по ЗДДС за периода от 01.06.2020 г. до 31.12.2020 г. Първоначално е определен срок за приключването ѝ до 2 месеца от връчване на ЗВР. Съгласно горепосочената заповед ревизията е следвало да бъде извършена от Й. Н. И. – главен инспектор по приходите /ръководител на ревизията/ и Т. А. Ш. – старши инспектор по приходите.

Със ЗИЗВР № Р-22002222003039-020-002/20.09.2022 г. /л. 294-296 връчена електронно на 23.10.2022 г./, ЗИЗВР №Р-22002222003039-020-003/19.10.2022 г. /л. 297-299/, ЗИЗВР №Р- 22002222003039-020004/21.11.2022 г. /300-302/ срокът за извършване на ревизията е удължен до 21.10.2022 г., до 21.11.2022 г. и до 21.12.2022 г.

ЗИЗВР № Р-22002222003039-020004/21.11.2022 г. е издадена от Д. Д. Д., във връзка с Решение за иземване разглеждането и решаването на конкретна преписка № Р-22002222003039-098-001/04.11.2022 г. на директора на ТД на НАП С. /л. 234/. Решението е постановено във връзка със Заповед № 2856 от 27.10.2022 г. на директора на ТД на НАП –С., с която А. Г. М. е преназначена на длъжност гл. инспектор по приходите в отдел „Ревизии“, считано от 27.10.2022 г. – л. 238. Със заповед № 2864 от 27.10.2022 г. на директора на ТД на НАП- С. /л. 239/ Д. Д. е преназначена на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С.. Със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 236-237) Д. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т.1 ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002222003039-092-001/20.01.2023 г. /л. 271-282/, връчен по реда на чл. 32 от ДОПК на 16.02.2023 г. От ревизираното лице /РЛ/ не е подадено възражение срещу РД.

Ревизията приключва с издаването на процесния ревизионен акт /л. 266-270/ от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор “Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Й. Н. И., на длъжност главен инспектор при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, който е връчен електронно на 27.03.2023 г.

С РА е установен ДДС за довносяне в размер на 385 431.64 лв. и лихви 99124,15 лв.

РА е оспорен в регламентирания по чл. 152 от ДОПК срок с жалба вх. №53-06-3644/05.04.2023 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-538/07.04.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП С. пред компетентен орган - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

В срока по чл. 155, ал.1, вр. чл. 146 ДОПК, е постановено Решение № 786 от 12.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ С. /л. 224-230/, с което РА е

потвърден по отношение на задълженията по ЗДДС за данъчни периоди от м.06.2020 г. до м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г. Решението е връчено на жалбоподателя по електронен път на 24.07.2023 г. (л. 231).

Въз основа на събраните доказателства, установените факти и обстоятелства се установява следното:

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - дружество, сочено за доставчик на ревизираното лице.

С Протокол №1937058/21.12.2022 г. са присъединени доказателствата, събрани при първата ревизия, приключила с РА №Р-22221121001519-091-001/03.02.2022 г., доказателствата събрани от друго ревизионно производство за установяване на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.03.2020 г. до 31.05.2020 г., приключило с РА №Р-22220220004227-091-001/01.03.2021г., както и доказателствата, събрани от извършени проверки на ревизираното лице за установяване на факти и обстоятелства. На „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол №П-22220220187478-073- 001/23.12.2020 г. във връзка с получена от Д. молба по реда на международния обмен за предоставяне на информация. Видно от съдържанието на протокола до проверяваното лице е адресирано Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице ИПДПОЗЛ/ №П-22220220187478-040-001/10.12.2020 г., връчено на 10.12.2020 г. на електронен адрес ivannina [електронна поща]. В отговор, по електронен път е представена декларация от С. Г. И., в качеството ѝ на собственик и управител на „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД, с която декларира, следното: „Дружеството не притежава складови помещения и офис помещения. Дружеството не извършва продажби на стоки чрез уебсайт и не получава плащания от продажби чрез уебсайт по банков път или в брой“.

Искането за представяне на документи, заедно с отговора, са присъединени към доказателствения материал по настоящата преписка. Присъединени са и копия на фактури с издател „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД и получатели: H. OF BRANDS SPOLKA Z OGRANICZON, WATERMILL G. G., HELCA SRL. HALITLAR GIDA, HELCA SRL. PAMAR PIOTR OLEJNICZAK. W. G. M. CO и др.

В хода на първата ревизия е постановено разкриване на банкова тайна по отношение на „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД с Решение №2358/2021 г. на Софийски районен съд. От „БАНКА ДСК“ АД са предоставени извлечения от банковите сметки на дружеството за периодите от 01.06.2020 г. до 31.12.2020 г. В РД, издаден в резултат на първата ревизия, на стр. 4 - 5 е описано движението по двете банкови сметки - в лева и в евро и по-конкретно - на извършените плащания и получените преводи.

На основание чл. 37, ал. 3 от ДОПК, чл. 53 и чл. 56. ал. 1 от ДОПК. на ревизираното лице е връчено ИПДПОЗЛ №Р-22221121001519-040-001/16.07.2021 г. по реда на чл. 32 от ДОПК на 17.08.2021 г. В отговор лицето не е отговорило на искането, не са представени изисканите първични и вторични документи, нито писмени обяснения. Не е посочило място, дата и час за проверка на първични и вторични документи от ревизиращия екип, въпреки че изрично е указано в т. 7 от ИПДПОЗЛ.

Изпратено е искане до Столична община, район В., с което е изискана информация за административния адрес, на който е седалището и адресът на ревизираното лице и по-конкретно: съществува ли административен адрес: [населено място], [улица] какво е предназначението /офис сграда, жилищен блок. временна постройка и др./.

Получен е отговор, че описаният по-горе административен адрес не е открит в кадастралните и регулационни планове на р-н В..

В хода на втората ревизия на жалбоподателя е връчено отново ИПДПОЗЛ №Р-22002222003039040- 001/26.07.2022 г., по реда на чл. 32 от ДОПК на 23.08.2022 г. В отговор, по електронен път с вх. № П-22002222003039-ПРД-001-И/02.09.2022 г.. вх. №П-22002222003039-ПРД-002-И/02.09.2022 г. и вх. №П-22002222003039-ПРД-003-И/02.09.2022 г., са представени общи и неконкретни писмени обяснения, както и копия на част от изискваните документи - основно фактури за покупки и продажби, три международни товарителници във връзка с тристранни операции и няколко документа с неясно съдържание на чужд език, без придружен превод, съгласно изискванията на чл. 55 от ДОПК.

Ревизираното лице не е посочило точен адрес, на който се намират счетоводните документи въпреки, че изрично е указано в т. 4 от искането. Както при първата, така и при втората ревизия не е осъществен контакт с представляващия дружеството - И. Г. К. и не е осигурен достъп до търговската и счетоводна документация на „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД.

Предвид така установено ревизиращите са приели, че „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД не е изпълнило задължението си по чл. 37, ал. 2 от ДОПК. В нарушение на чл. 12 и чл. 13 от ДОПК не е предоставен достъп до счетоводството, за извършване на ревизията по реда на чл. 115. ал. 1 от ДОПК.

Поради липса на процесуална активност от страна на жалбоподателя ревизията е извършена само въз основа на частично представените копия от документи и по данните от информационните масиви на НАП. Оспорени са декларираните в отчетните регистри по ЗДДС извършени и получени доставки, както следва:

I. Относно декларираните доставки:

1. Ревизираното дружество е декларирало доставки по чл. 69, ал. 2 ЗДДС, вкл. доставки при условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на друга държава членка в размер на 1 483 486.95 лв. и с предмет - енергийни напитки, нутела, сокове и др. към различни чуждестранни клиенти: „WATERMILL G.“ G. с VIN DE815530754, „TECHNOTRADING SOCIETA“ с VIN IT10870960969 , „H. OF BRANDS SPOLKA“ с VIN PL5223179211, „PAMAR PIOTR OLEJNICZAK“ с VIN PL5423047520. Декларирани са доставки по чл. 62, ал. 2 от ЗДДС и към клиенти без посочен идентификационен номер: W. G. M. CO, HALITLAR GIDA. MOSHE DAHAN I. & E., FADILA MUIAIAD, HALITLAR GIDA, като за тях в реквизит „И.. № на контрагента“ е записано „[ЕГН]“.

Поради непредставяне на оригинали на първични счетоводни документи и придружаващи съставянето им документи, ревизиращият екип на основание чл. 6, ал. 1, чл. 17, ал. 2 от ЗДДС е приел, че доставките са облагаеми по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 86. ал. 1 във вр. с чл. 66. ал. 1. т. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е начислен данък със ставка 20 % за декларираните в СД по ЗДДС доставки по чл. 69, ал. 2 от ЗДДС общо в размер на 296 697.38 лв.

2. Ревизираното лице е декларирало доставки като посредник в тристранна операция с ДО 132 096.76 лв. към „HELCA SRL“ с VIN IT02266720503. За прехвърлител на стоките по тристранната операция е посочен „Д. Т. З.“ /„DIREKT T. D.O.O. с VIN HR52497826423/. В тази връзка са представени две фактури: № [ЕГН]/10.06.2020 г. на стойност 36 000.00 евро и №[ЕГН]/15.06.2020 г. на стойност 31 540,00 евро, издадени от „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД и с получател „HELCA SRL“. Фактурите са с

предмет на доставките 2 000, съответно - 1 600 пакета ръкавици. За начин на плащане е отбелязано „банков превод“. Представени са три международни товарителници (CMR) с изпращач „DIREKT T. D.O.O.“, превозвач „ИВРО“ ООД с ЕИК[ЕИК] и получател „HELCA SRL“. РЛ не е представило и изискуемите по чл. 9, ал. 2 от Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност /ППЗДДС/ документи и не е доказало качеството „посредник“ в тристранни операции. Дружеството не притежава изискуемите по чл. 9, ал. 2, т. 1 от ППЗДДС фактури, издадени от прехвърлителя на стоките /„DIREKT T.“ D.O.O./, както и изискуемите по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС писмени потвърждения от получателя на стоките /„HELCA SRL“/. По данни от системата VIES „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е декларирало: „В. три-ъгълни“ сделки общо за периода в размер на 31 576 евро от Х., а контрагент „DIREKT T. D.O.O.“ не декларира извършени доставки към българското дружество. Поради това е прието, че „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД не притежава качеството „посредник“ в тристранна операция, тъй като не е изпълнено едно от кумулативните условия на чл. 15, ал. 4 от ЗДДС - придобиващият да е начислил ДДС, като получател по доставката. Органите по приходите са приели, че ревизираното лице не разполага с доказателства, че В. е обложено в държавата-членка, където стоките са пристигнали или е завършил превозът им и не може да се ползва от разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от ЗДДС.

При тези фактически установявания на основание чл. 62, ал. 2 ЗДДС органите по приходите начисляват на РЛ ДДС в размер на 26 419.35 лв. за декларираните доставки на стоки, като посредник в тристранни операции, като приемат, че същите са с място на изпълнение на територията на страната и са облагаеми с 20 % ДДС.

3. През д.п. м. 12.2020 г. „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД декларира вътреобщностни доставки /ВОД/ на стоки към XKS E. L.- CY10292523G по фактури №52/18.12.2020 г. и №53/23.12.2020 г. с обща данъчна основа 162 123,60 лв. и с предмет на доставките „енергийни напитки“ и „кафе“. Съгласно чл. 45 от ППЗДДС във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗДДС за доказване на вътреобщностни доставки на стоки „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД следва да разполага с документ за доставката /фактура/ и документи, удостоверяващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на Република България до територията на друга държава-членка.

В хода на ревизията дружеството не представя копия на горесцитираните фактури за осъществен ВОД, документи за доказване на транспортирането на стоките от България до К., както и банкови извлечения, доказващи плащане от „XKS E. L.“. Предвид тези констатации ревизиращите приемат, че не е налице ВОД по чл. 7 от ЗДДС, облагаеми с нулева ставка на данъка, съгласно чл. 53, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 6, ал. 1 и чл. 17, ал. 2 от ЗДДС е прието, че доставката е облагаема по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. На основание чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС, за тези доставки следва да се начисли данък със ставка 20 % - общо в размер на 32 424,72 лв.

4. „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е декларирало доставка на услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, с място на изпълнение на територията на друга държава-членка в размер на 117,35 лв. към WATERMILL G. G. с VIN DE815530754. За тази доставка отново е посочено, че не са представени никакви доказателства и поради това е прието, че същата няма характер на освободена и следва да се третира като такава с място на изпълнение на територията на страната, облагаема със ставка 20 %. На основание чл. 86, ал. 1 във вр. с чл. 66, ал. 1, т. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС размер на

23,47 лв. върху данъчна основа 117,35 лв.

5. За ревизираните периоди „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е декларирало доставки с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми със ставка 20 % към „СТАМА КО“ ООД с ЕИК[ЕИК] и към физически лица, като тези доставки са с обща данъчна основа 17 996,56 лв., ДДС 3 599.31 лв. и с предмет продажба на напитки.

При първата ревизия, на основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „СТАМА КО“ ООД. В писмените си обяснения дружеството сочи, че предмет на доставката са газирани безалкохолни напитки „Кока кола 2л“, „С. 2л“ и „Фанта портокал 2л“. Стоките са доставени до склад с адрес [населено място], [улица], с камион с полска регистрация, но офериранията цена включва доставка, поради което не са отразени никъде и не могат да бъдат цитирани регистрационните му номера. Не са представени документи за извършено плащане. След като ревизираното лице не е представило никакви първични и вторични счетоводни документи, за целите на ревизията е прието, че се касае за т. нар. „относителна симулация“, т.е. доставката е възможно да е осъществена, но не от посоченото като доставчик лице - „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД. Прието е, че ДДС по доставката е начислен неправомерно на основание чл. 70. ал. 5 от ЗДДС и съгласно чл. 85 от ЗДДС данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112 от ЗДДС и следователно - независимо, че е начислен неправомерно, ДДС се дължи от ревизираното дружество.

II. Относно декларираните вътреобщностни придобивания /В./:

1. По данни от информационните масиви на НАП е установено, че полското дружество „PIOTR OLEJNICZAKF“ с VIN PL5423047520 е декларирало ВОД на стоки в размер на 67 256.00 евро /неправилно посочено в РД в размер на 97256 евро/ към „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД. Ревизираното лице не е декларирало насрещно В. от полското дружество. От банковите извлечения е констатирано плащане към полското дружество. Ревизиращият екип е приел, че „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е извършило вътреобщностни придобивания по смисъла на чл. 13 от ЗДДС от „PIOTR OLEJNICZAKF“, които не са декларирани по надлежния ред.

За недеklarираните В. е начислен ДДС, както следва: 11 030.10 лв. за м. 06.2020 г. и 15 278.17 лв. – за м. 09.2020 г. За установените В. на стоки от PIOTR OLEJNICZAKF органите по приходите са счели, че не са налице условията на чл. 73а от ЗДДС за ползване на данъчен кредит, тъй като липсват данни за отразяване на доставките в счетоводството на ревизираното лице.

2. За ревизираните периоди „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е декларирало данъчна основа на В. и данъчна основа на получени доставки по чл. 82, ал. 2 - 6 от ЗДДС в размер на 192 757.53 лв. и ДДС 38 551,50 лв., като е посочило „комисионна“ и „самоначисляване при В.“. Чуждестранните лица са: „F. T. D1 AQUILANTI DANIELE“ /Италия/ с VIN IT15522971009, „ARUFEL“ S.R.O. /С./ с VIN [ЕГН], „SI O NO T.“ /Х./ с VIN 002382200B86, „P.P.H EWA BIS SP“ /Полша/ с VIN PL5210084508 и „LOGISTIC N. L. NET SP“ с VIN PL1132809791.

При преглед на банковите извлечения на жалбоподателя е установено, че има частични плащания към тези дружества, но същите не са декларирали доставки към ревизираното лице. Дружествата са били с валидни идентификационни номера по ЗДДС за ревизирания период, като

впоследствие са deregистрирани. „БРАНД СОЛУШЪНС“ ЕООД не е представило първични счетоводни документи, търговска документация или други документи, с които да докаже реалността на декларираните сделки.

На основание горното, ревизиращият екип е приел, че данъкът по протоколите по чл. 117 от ЗДДС за тези доставки е начислен без основание, като в случая чл. 85 от ЗДДС не е приложим за протоколите по чл. 117 от ЗДДС и е установено, че начисленият данък по включените в отчетните регистри по ЗДДС протоколи следва да се изключи - както от дневниците за продажби, така и от дневниците за покупки.

III. Относно получените доставки и данъчния кредит:

1. При първата ревизия е извършена насрещна проверка на „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД, в качеството му на доставчик на стоки на ревизираното лице - /напитки/ с ДО 17 392,20 лв. и ДДС 3 478,44 лв. Дружеството не е представило изискваните му документи и писмени обяснения за реалността на доставките към ревизираното лице.

При втората ревизия отново е извършена насрещна проверка на „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД. Представена е декларация от Р. Д. П. - счетоводител, който е заявил, че дружеството не е издало фактура № [ЕГН]/12.10.2020 г. с получател „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД, както и кредитни известия към нея. Посочено е, че между страните няма сключвани договори и каквито и да е търговски взаимоотношения. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69. ал. 1. т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от ЗДДС, както и на основание чл. 71, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 478.44 лв. по фактурата от „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД.

2. Поради липса на първичен счетоводен документ, на основание чл. 71, т. 1 във връзка с чл. 68 и 69 от ЗДДС е отказано право на данъчен кредит в размер на 80,00 лв. и по две фактури, издадени от „ЕВАЛЕНА КОНСУЛТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

В РД, издаден в резултат на първата ревизия е отбелязано, че при извършена проверка в информационния масив на Агенция Митници не е потвърден декларираният внос от ревизираното лице. В информационния масив на Агенция Митници не е открита информация за деклариран от ревизираното лице внос на стоки от: NGUYEM PHAM VIET BEVERAGE /енергийни напитки/, Д. Т. С. М. /сокове/, PAMAR PIOTR OLEJNICZAK, НЕМА ICECEK PAZ GIDA /нутела/ на стойност 1 229894.62 лв., както и за покупка на ръкавици от Д. Т. З. - на стойност 120 421.13 лв.

В РД при повторната ревизия тези доставки не са описани и не са послужили, като основание за установяване на допълнителни задължения.

На основание чл. 152 от ДОПК жалбоподателят възразява срещу РА, като счита, че не са спазени принципите за обективност и служебно начало и не е съобразена разпоредбата на чл. 37 от ДОПК за служебно събиране на доказателствата. Сочи, че в хода на ревизията не са предприети действия по осъществяване на контакт със счетоводството на дружеството, а само „бланкетно“ се посочва от страна на ревизиращите, че дружеството не е открито на адреса за кореспонденция и не е представило необходимите

документи, поради което е пречатвана работата на плащания, като допуснатите грешки при описване на движението по банковата сметка са довели до „изкривяване“ на данните.

На следващо място, излага твърдения, че е участник в тристранни операции, без да представя нови доказателства. Сочил, че няма как да има регистриран внос или износ на стоки от територията на страната, тъй като ставало въпрос за тристранни операции. Позовава се на чл. 73а от ЗДДС като сочи, че дори и да се приеме че данъкът е изискуем от посредника в тристранната операция и съгласно чл. 62, ал. 2 от ЗДДС - да има приравняване до В. с място на изпълнение на територията на Р. България, то следва да се признае и право на данъчен кредит. Цитира практика на СЕС. Позовава се на представени при ревизията товарителници, сочейки ги за доказателство по чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС. Твърди общо, че представените товарителници /общо 3 броя. съгласно РД/ доказват транспорта на съответните стоки, получаването им от крайния клиент, както и начисляването на ДДС в друга държава-членка на ЕС. Твърди, че в хода на ревизията са представени потвърждения.

Счита, че са представени необходимите за извършването на ревизията документи, но същите не са приети като доказателство, а вместо това - има запис за непредставени първични счетоводни документи, търговска документация или други документи, които да доказват наличие на такъв тип сделки. Сочил, че прилага всички изискуеми от закона документи за извършените от дружеството тристранни операции с контрагенти от държави членки на европейския съюз. които доказват доставките, а именно: invoice, ЧМР, в което е отбелязан номер на камион, изпращач, както и получателят на стоките на територията на друга държава-членка на общността. Твърди, че доставката е документирана с подпис и печат върху ЧМР от получателя на територията на друга държава-членка на ЕС, както и че прилага митнически декларации за извършените тристранни операции. Такива доказателства не са представени като приложения.

Горестоящият административен орган приема за неоснователни изложените по-горе възражения и потвърждава РА, в частта на установените резултати по ЗДДС за периода от м. 06.2020 г. – м.10.2020 г. и м. 12.2020 г., като съображения в тази насока подробно излага в решението си на л. 228-230.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаването и обжалването по административен ред на ревизионния акт, включително и такива касаещи предходната ревизия, както и доказателства удостоверяващи притежаването на електронни подписи от лицата, подписали с квалифициран електронен подпис в съответното длъжностно качество РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР, ведно с оптичен носител, на който се съдържат електронните документи и файловете, генерирани при подписването им с квалифициран електронен подпис; допълнително представените доказателства от жалбоподателя /л.10-223/; доказателства във връзка с компетентността на органа, възложил ревизията.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което е изготвено въз основа на писмените доказателства приложени с административната преписка, както и допълнително ангажираните от

жалбоподателя в хода на съдебното производство писмени доказателства.

При така установеното от фактическа страна съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок от легитимиран субект и при наличие на правен интерес, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

При извършване на служебната проверката по чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от органа по приходите, възложил ревизията и от ръководителя на ревизията, съобразно правилото на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, и определя задължения за периода, за който е възложена ревизията. Издаден е в изискуемата форма и в съдържанието му са изложени фактическите и правните основания за постановяването му. Публичните вземания са конкретизирани по основание, по размер и по субект.

Компетентността на органа, възложил ревизията, произтича от Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 236-237), с която директорът на ТД на НАП С. е възложил на Д., в качеството ѝ на началник сектор „Ревизии“, отдел „Ревизии“, дирекция „Контрол“ в ТД на НАП С., функциите на компетентен орган по чл.112, ал.2, т.1 ДОПК, който да издаде и РА съобразно предвиденото в чл.119, ал.2 ДОПК.

Първоначално за възлагащ ревизията е била оправомощена А. Г. М., но с №Р-2200222003039-098-001/04.11.2022 г. директорът на ТД на НАП С. /л. 234/ е иззел разглеждането и решаването на преписката от М. и е възложил правомощията по възлагане на Д. Д. Д.. Решението е постановено във връзка със Заповед № 2856 от 27.10.2022 г. на директора на ТД на НАП –С., с която А. Г. М. е преназначена на длъжност гл. инспектор по приходите в отдел „Ревизии“ , считано от 27.10.2022 г. – л. 238. Със заповед № 2864 от 27.10.2022 г. на директора на ТД на НАП- С. /л. 239/ Д. Д. е преназначена на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП – С.. Със Заповед № РД-01-849/31.10.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 236-237) Д. е оправомощена да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т.1 ДОПК.

Ревизионният акт, както и РД, ЗВР, ЗИЗВР, са създадени като електронни документи по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, като от приетите писмени и веществени доказателства, неоспорени от жалбоподателя, се установява, че същите са подписани с квалифициран електронен подпис. Спазена е предвидената в закона писмена форма, съобразно разпоредбата на чл. 3, ал. 2 ЗЕДЕУУ, с предписаното в чл. 120 ДОПК съдържание.

Съдът констатира, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА са подписани от посочените като техни издатели органи по приходите с квалифициран електронен подпис по чл. 13, ал. 3 от ЗЕДЕУУ, приравнен на саморъчен, съгласно изричното указание на чл. 13, ал. 4 от ЗЕДЕУУ, като документите са подписани в срока на действие на удостоверение по чл. 24 от ЗЕДЕУУ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, РА е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК и това обстоятелство е

удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл. 26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Съгласно чл. 25, т. 1 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на ЕП и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, в сила съгл. чл. 52 от 01.07.2016 г., както и на чл. 5, т. 2, предл. 2 и 3 от Директива 1999/93/ЕО НА ЕП и на Съвета от 13 декември 1999 г. относно правната рамка на Общността за електронните подписи, правната сила на електронния подпис не може да бъде оспорена на основание, че същият не се основава на квалифицирано електронно удостоверение. От така представените преписи на хартиен носител, а именно ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи съдът намира, че същите са надлежно подписани. При това положение следва да се приеме, че ревизията е редовно възложена от компетентни органи, а РА отговаря на изискването на чл. 120, ал. 1, т. 8 от ДОПК.

Направените с ревизионния акт установявания кореспондират изцяло с възложените предметни и времеви предели на ревизията.

При извършената от съда служебна проверка не са установяват допуснати от органите по приходите съществени нарушения на административно-производствените правила, които да обосноват отмяната на РА единствено на това основание.

При преценка относно съответствието на ревизионния акт с материалноправните разпоредби, съдът съобрази следното:

1. За ревизирания период „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД декларира данъчна основа на доставки по чл. 69, ал. 2 ЗДДС, вкл. доставките при условията на дистанционни продажби с място на изпълнение на територията на друга държава членка в размер на 1 483 486.95 лв. с предмет енергийни напитки, натурални сокове и десерти с получатели следните чуждестранни дружества - „W. G. M. CO“ С VIN[EИК], „HALITLAR GIDA“ с VIN[EИК], „MOSHE DAHAN I. & E.“ б0[EИК], „FADILA MUIAD. WATERMILL G. G.“ с VIN DE8T553@RP,W0H8C0Plt SOCIETA“ с VIN IT10870960969, „H. OF BRANDS SPOLKA“ с VIN PL5223179211 и „PAMAR PIOTR OLEJNICZAK“ с VIN PL5423047520. Процесните доставки касаят данъчен период м. 06.2020 г. с подробно изброени фактури в табличен вид на стр 14 РД /л. 277/; д.п. м. 07.2020 г., касаещи фактури на стр. 15 РД /л.278/; дп.м. 08.2020 г. и 09.2020 г. с фактури на стр. 16 РД /л. 278 гр./ и м. 12.2020 г. – стр. 18 РД /л. 279 гр./.

При ревизията от „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД не са представени първични счетоводни документи, търговска документация или други документи, които да доказват наличие на такъв тип сделки. Дружеството не е осигурило достъп на ревизиращия екип до счетоводната документация и до автоматизираните счетоводни програми, както до складови бази и помещения, където са

съхранявани стоките. Не са представени договори за наем или нотариални актове на складове и обекти.

При тези фактически установявания ревизиращите са обосנוвали извод, че процесните доставки следва да третират като такива с място на изпълнение на територията на страната, облагаеми със ставка 20%, ако няма характер на освободена. В този смисъл и на основание чл. 6, ал. 1, чл. 17, ал. 2 от ЗДДС, същите са счетени за облагаеми по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС. Така на основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС в общ размер на 296697.38 лв., върху данъчна основа в размер на 1 483 486.95 лв.

Едва в хода на съдебното производство с жалбата от оспорващия са представени процесните фактури /л. 14, 15, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 699/, като вещото лице подробно в заключението е проследило тяхното осчетоводяване и наличието на данни за разплащане, като изрично уточнява, че превежданите суми не са по отделни фактури и няма аналитична счетоводна отчетност, за да се проследи плащането по всяка фактура, като според информацията от счетоводството, процесните стоки не са влизали в България. Във всички изброени по-горе фактури като основание за неначисляване на ДДС е посочена разпоредбата на чл. 86, ал. 3 от ЗДДС. Цитираната разпоредба предвижда, че не се начислява данък при извършване на освободена доставка, освободено вътреобщностно придобиване, както и при доставка с място на изпълнение извън територията на страната. За да не възниква задължение за начисляване на данък за осъществените продажби, освен фактура, дружеството следва да разполага и с други документи, удостоверяващи основанието същите да се третират като доставки с място на изпълнение извън територията на страната - като договори, транспортни документи, приемо-предавателни протоколи, търговска кореспонденция и др. В хода и на настоящото съдебно производство документи в тази насока не се представиха, поради което съдът приема за законосъобразен РА в тази част.

2. Относно декларираните ВОД по реда на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС през данъчен период м. 12.2020 г. към ХКС Е. Л. по две фактури, първата с предмет енергийни напитки, втора – кафе. В хода на административното производство РЛ не е представило в съответствие с изискванията на чл. 45 от ППЗДДС във връзка с чл. 53, ал. 2 от ЗДДС необходимите документи за доказване на вътреобщностни доставки - фактури и документи, удостоверяващи изпращането или транспортирането на стоките от територията на Република България до територията на друга държава членка и банкови извлечения доказващи заплащането на стоките от „ХКС Е. Л.“.

В резултат на гореизложеното, ревизиращият екип е начислил по тези доставки с ДО 162123,60 лв. – ДДС в размер на 32 424.72 лв. за данъчен период м. 12. 2020 г. /стр. 18 РД/. В настоящото производство от РЛ са ангажирани само процесните фактури – л. 35, 36 от делото. Вещото лице на стр. 37 от заключението е посочило, че ВОД в размер на 162123, 60 лв. към горепосоченото дружество е осчетоводен, но изрично сочи, че не са представени транспортни документи.

Съгласно нормата на чл. 7, ал. 1 от ЗДДС „вътреобщностна доставка на стоки”

е доставка на стоки, транспортирани от или за сметка на доставчика, регистрирано по ЗДДС лице или на получателя от територията на страната до територията на друга държава членка, когато получателят е данъчно задължено лице или данъчно незадължено юридическо лице, регистрирано за целите на ДДС в друга държава членка. За да се приеме, че е реализиран фактическият състав на цитираната норма, следва да са налице следните кумулативни предпоставки: да е осъществена доставка на стоки, доставчикът да е регистрирано по ЗДДС лице към датата на данъчното събитие, съответно получателят по доставката да е регистрирано за целите на ДДС лице в друга държава членка на общността, да е налице възмездност на доставката и стоката да е транспортирана от доставчика или получателя, или за тяхна сметка от територията на страната до територията на друга държава членка. Разпоредбата на чл. 53 от ЗДДС определя вътреобщностните доставки като облагаеми доставки с нулева ставка на данъка.

В ППЗДДС са установени необходимите документи, удостоверяващи наличие на обстоятелства за ВОД. Съгласно чл. 45 на ППЗДДС в приложимата редакция за доказване на вътреобщностна доставка на стоки доставчикът следва да разполага със следните документи: 1. документ за доставката: а/ фактура за доставката, която съдържа идентификационния номер по ДДС на получателя, издаден от друга държава членка, под който номер му е извършена доставката; б) протокол по чл. 117, ал. 2 от закона - в случаите на вътреобщностна доставка по чл. 7, ал. 4 от закона; в) документ по чл. 168, ал. 8 от закона - когато доставчикът е физическо лице, което не е едноличен търговец и не е регистрирано по закона; т. 2. документи за изпращането или транспортирането на стоките от територията на страната до територията на друга държава членка, когато не прилага презумпцията по чл. 45а от Регламент за изпълнение (ЕС) 2018/1912 на Съвета от 4 декември 2018 г. за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки (ОВ, L 311/10 от 7 декември 2018 г.): а) (доп. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., в сила от 1.02.2011 г., бр. 8 от 2016 г., в сила от 29.01.2016 г.) транспортен документ или писмено потвърждение от получателя или упълномощено от него лице, удостоверяващи, че стоките са получени на територията на друга държава членка - в случаите, когато транспортът е извършен от получателя или от трето лице за сметка на получателя; в писменото потвърждение се посочват дата и място на получаване, вид и количество на стоката, вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и дължностното му качество, име на лицето, получило стоките, и дължностното му качество; б) транспортен документ, удостоверяващ, че стоките са получени на територията на друга държава членка - когато транспортът е извършен от доставчика или от трето лице за сметка на доставчика.

Независимо от факта, че по делото се представиха спорните фактури, то липсата на документи по чл. 45, т. 2 ППЗДДС - доказващи транспортирането на стоките от територията на Р България до територията на друга държава членка води до единствен извод, че в случая не е налице осъществен ВОД по смисъла на чл. 7 ЗДДС, поради което жалбата и в тази част се явява

неоснователна.

3) Доставка на стоки по чл. 15 от ЗДДС:

За данъчен период м. 06.2020 г. „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД декларира в дневниците за продажби и СД фактури за извършени доставки към „HELCA SRL" с VIN IT02266720503, регистрирано за целите на ДДС в Италия, като доставки на посредник в тристранни операции. Издадени са следните фактури: № [ЕГН] от 10.06.2020 г. с предмет 2000 пакета ръкавици /л. 16/ и № [ЕГН] от 15.06.2020 г. – 1600 пакета ръкавици /л. 17/. Към първата фактура са представени 2 броя международна товарителница (CMR), в които като изпращач е вписан „DIREKT T. D.O.O." с VIN HR52497826423, превозвач „ИБРО" ООД с ЕИК[ЕИК] и получател „HELCA SRL" с VIN IT02266720503.

В хода на ревизионното производство от РЛ не е представено потвърждение от получателя на стоките - „HELCA SRL" съгласно изискванията на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС; не са представени доказателства за получени плащания по ф. № [ЕГН] / 10.06.2020 г.

Към втората фактура е представена международна товарителница (CMR), в която като изпращач е вписан „DIREKT T. D.O.O." с VIN HR52497826423, превозвач „ИБРО" ООД с ЕИК[ЕИК] и получател „HELCA SRL" с VIN IT02266720503.

В хода на ревизията е извършена проверка в ИС на НАП, ПП VIES, при която е констатирано, че „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД декларира: „В. 3-ъгълни сделки" общо за периода в размер на 31 576.00 Е. от Х., а контрагентът му „DIREKT T. D.O.O." с VIN HR52497826423 не декларира извършени доставки към „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД. Не е представено потвърждение от получателя на стоките - „HELCA SRL" с VIN IT02266720503, съгласно изискванията на чл. 9, ал. 2, т. 4 от ППЗДДС, както и доказателства за плащане по фактурата.

Съгласно чл. 15 от ЗДДС, тристранна операция е доставката на стоки между три регистрирани за целите на ДДС лица в три различни държави членки А, Б и В, за които са налице едновременно следните условия:

1. регистрирано лице в държава членка А (прехвърлител) извършва доставка на стока на лице, регистрирано в държава членка Б (посредник), което след това извършва доставка на тази стока на лице, регистрирано в държава членка В (придобиващ);
2. стоките се транспортират директно от А до В;
3. посредникът не е регистриран за целите на ДДС в държавите членки А и В;
4. придобиващият начислява ДДС като получател по доставката.

Съгласно чл. 17, ал. 3 от ЗДДС мястото на изпълнение при доставка на стоки от посредник в тристранна операция до придобиващ в тристранна операция е държавата членка, където придобиващият в тристранната операция е регистриран за целите на ДДС.

Съгласно разпоредбата на чл. 82, ал. 3 от ЗДДС, данъкът е изискуем от придобиващия при тристранна операция, осъществена при условията на чл. 15.

Ревизираното лице, декларирайки качеството си на посредник при тристранни операции не е начислило данък.

За да се приеме, че мястото на изпълнение на осъщественото от посредника

вътреобщностно придобиване е на територията на държавата членка, където стоките пристигат или завършва превозът им, е необходимо да са изпълнени кумулативно условията, регламентирани в чл. 62, ал. 5 ЗДДС, а именно:

- посредникът да придобива стоките под идентификационен номер по чл. 94, ал. 2 от ЗДДС;
- посредникът да осъществи последваща доставка до придобиващия в тристранната операция;
- посредникът да издаде фактура, отговаряща на изискванията на чл. 114 от ЗДДС до придобиващия, в която да укаже, че е посредник в тристранна операция и че данъкът по доставката се дължи от придобиващия;
- посредникът да декларира доставката към придобиващия във VIES декларацията за съответния период.

Изброените обстоятелства подлежат на доказване от посредника в тристранната операция с визираните в чл. 9, ал. 2 от ППЗДДС документи, които са:

1. фактура, издадена от прехвърлителя в тристранната операция, в която е посочен идентификационният номер по ДДС по чл. 94, ал. 2 от закона на посредника;
2. фактура по чл. 79, ал. 2, т. 1, издадена от посредника в тристранната операция, в която е посочен ДДС номерът на придобиващия в тристранната операция, издаден от държавата членка, където стоките пристигат;
3. VIES-декларация за съответния данъчен период, в която е декларирана доставката, във връзка с която е издадена фактурата по т. 2;
4. писмено потвърждение от придобиващия в тристранната операция, удостоверяващо, че стоките са получени, в което са посочени дата и място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество, или в случаите на транспорт на стоки чрез куриерска услуга - номер на товарителница.

В случая не е спорно, че VIN номера на получателя на стоките - „HELCA SRL“ с VIN IT02266720503 е валиден към датата на получените доставки.

В гореописаните случаи на доставки по цитираните фактури „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД придобива стоките от данъчно задължено лице, регистрирано в държава членка на ЕС /Х./ и продава стоките на данъчно задължено лице, регистрирано в държава членка на ЕС /Италия/. Стоките тръгват от страната на прехвърлителя - Х. и се транспортират до Италия. На стр. 19 – 22 от заключението в.л. Т. е проследила счетоводното отразяване на фактурите, както и данните за извършени плащания от клиента „HELCA SRL“ с VIN IT02266720503.

Относно наличието на писмени потвърждения по спорните фактури вещото лице сочи, че писменото потвърждение от Придобиващия, с подпис и печат е направено на Товарителниците от 11.06.2020 г. и 15.06.2020 г., в които са посочени: дата и място на получаване, вид и количество на стоките, регистрационен номер на превозното средство. Настоящият състав не приема, че така представените по делото ЧМР съдържат реквизитите на писмено потвърждение по чл. 9, ал.2, т. 4 ППЗДДС, а именно: посочени дата и

място на получаване, вид и количество на стоката, и алтернативно вид, марка и регистрационен номер на превозното средство, с което е извършен транспортът, име на лицето, предало стоките, и длъжностното му качество, име на лицето, получило стоките, и длъжностното му качество.

Съгласно гореизложеното, за доставките по цитираните фактури „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД не притежава качеството на посредник в тристранна операция, тъй като не е изпълнено едно от кумулативните условия на чл. 15, т. 4 от ЗДДС, поради което законосъобразно с РА е начислен ДДС в размер на 26419,35 лв., върху данъчна основа в размер на 132 096.76 лв.

4. За данъчен период м. 10.2020 г. жалбоподателят декларира доставка на услуга по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга държава членка в размер на 117.35 лв. към „WATERMILL G. G." с VIN DE815530754 по фактура № [ЕГН] от 12.10.2020 г.

При ревизията от „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД не са представени първични счетоводни документи, търговска документация или други документи, които да доказват наличие на такъв тип сделки. Дружеството не е осигурило достъп на ревизиращия екип до счетоводната документация и до автоматизираните счетоводни програми, както до складови бази и помещения, където са съхранявани стоките. Не са представени договори за наем или нотариални актове на складове и обекти.

Съгласно чл. 37, ал. 2 от ДОПК лицето е длъжно да предостави всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Ревизираното лице по никакъв начин не е декларирало, къде са съхранявани тези стоки и налични ли са към момента на извършване на ревизията. И съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК в случай, че субектът не представи изисканите по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. Липсата на документ за доставката при наличието на данни за извършена такава е довело извод, че същата е с място на изпълнение на територията на страната, облагаема със ставка 20% и на основание чл. 6, ал. 1, чл. 17, ал. 2 от ЗДДС, е прието, че доставката е облагаема по смисъла на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС.

Предвид на гореизложеното и на основание чл. 86, ал. 1 във връзка с чл. 66, ал. 1, т. 1 и чл. 67, ал. 1 от ЗДДС е начислен ДДС в размер на 23.47 лв., върху данъчна основа в размерна 117.35 лв.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателя е представена спорната фактура на л. 32. От заключението на ССЕ на стр. 51 се установява, че същата е вписана в Дневник продажби под № 1 за м. 10.2020 г. с ДО на доставки по чл. 21, ал. 2 ЗДДС с място на изпълнение на територията на друга страна членка /л. 172/. Представена е VIES декларация за м. 10.2020 г. с вписана доставка за 117.35 лв. /л. 173/. Представен е и Протокол № 165669/12.11.2020 г. за приемане на Интрастат декларация с нулеви записи /л. 174/. Не е представена информация за извършено плащане. В хода на настоящото производство освен фактурата от страна на ДЗЛ не са ангажирани

други писмени доказателства - търговска документация или други документи, въз основа на които да бъде прието, че е налице доставка на услуга по чл. 21, ал. 2 ЗДДС. По тези съображения РА се явява и в тази част законосъобразен. Относно отказаното право на приспадане на данъчен кредит съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС за признаване правото на приспадане на данъчен кредит следва да са получени стоки или услуги по облагаеми доставки. Наличието на доставка е първото условие за признаването на данъчен кредит. Понятието е легално дефинирано в чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока, а в случаите, при които се претендира право на приспадане на данъчен кредит за извършени услуги следва да се установи и докаже по какъв начин са извършени същите и с какъв ресурс. Механизмът на данъка върху добавената стойност предполага наличие на реална доставка, като условие за възникване на правото на данъчен кредит, а не само документалното оформяне на стопанските операции. Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката на стоки или услуги, извършена от данъчно задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. Разпоредбата на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС определя, че данъчното събитие в общия случай, възниква на датата, на която собствеността върху стоката е прехвърлена или услугата е извършена. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. При условие, че са издадени фактури и е начислен данък, без да е налице фактически извършена стопанска операция, няма основание за данъчен кредит, предвид разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС. Съгласно чл. 12, ал. 1 от ЗДДС, облагаема доставка е всяка доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 от ЗДДС и чл. 9 от ЗДДС, когато е извършена от данъчно задължено лице по този закон и е с място на изпълнение на територията на страната, както и доставката, облагаема с нулева ставка, извършена от данъчно задължено лице, освен в случаите, в които този закон предвижда друго. Според чл. 11, ал. 2 от ЗДДС, получател по смисъла на този закон е лицето, което получава стоката или услугата.

Правото на приспадане на данъчен кредит е обусловено от кумулативното осъществяване на материалноправните предпоставки на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС изисква и установяването на реално получаване на стоките или услугите по облагаемата доставка. Съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, когато стоките или услугите се използват за целите на извършените от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът – регистрирано по този закон лице му е доставил или предстои да му достави. Правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем, арг. от чл. 68, ал. 2 ЗДДС. Следователно, за да възникне право на приспадане на данъчен кредит следва да е осъществена реална доставка, която изпълнява критериите на чл. 6 и чл. 9 ал. 1 ЗДДС, както и да са налице предвидените в чл. 71, т. 1 ЗДДС документи.

Във връзка с гореизложеното следва извода, че извършването на реална доставка по смисъла на чл. 6 от ЗДДС или услуга по чл.9 ЗДДС е абсолютна предпоставка за възникването и упражняването на правото на данъчен кредит. Този основен принцип е залегнал в Директива 2006/112 ЕО на Съвета. В тази насока практиката на СЕС е константна. В своите решения този съд нееднократно е посочвал, че реалността на доставката на стока или услуга е от значение за приспадане правото на данъчен кредит. Така съгласно Решение по дело С-643/11 „Правото на Съюза трябва да се тълкува в смисъл, че член 167 и член 168, буква а) от Директива 2006/112, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на данък върху добавената стойност, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка”.

В конкретния случай за данъчен период м. 10.2020 г. на РЛ, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6/9 от ЗДДС, не е признато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 3 478.44 лв. по ф. № [ЕГН]/12.10.2020 г., издадена от „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД.

Съгласно представена декларация от Р. Д. П. — счетоводител на дружеството: „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] не е издало фактура № [ЕГН] / 12.10.2020 г. с получател „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и кредитни известия към нея. Между страните няма сключвани договори и каквито и да е търговски взаимоотношения.

От заключението на в.л. /стр.52/ се установява, че фактурата е с предмет на доставка стоки - Кока Кола 2 л - 8064 бр., С. 2 л - 1536 бр. и Фанта Оранжеда 2 л - 1152 бр. с ДО - 17 392.20 лв. ДДС - 3 478.44 лв. В счетоводството на „Брандс Солушънс“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит с/ка 304 „Стоки“ - 17 392.20 лв., Дебит с/ка 453/1 „ДДС при покупка“ - 3 478.44 лв., Кредит с/ка 401 „Доставчици“ - 20870.64 лв., не е представен документ за извършено плащане.

Предмет на фактурите са различни безалкохолни напитки, които са родово определени вещи по своя характер. Съгласно чл. 6 от ЗДДС, доставка на стока е прехвърлянето на правото на собственост или друго вещно право върху стоката, като следва да се съобрази и нормата на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО, която дефинира доставката на стока като прехвърляне на правото на разпореждане с материална вещь като собственик. Следователно при спор за реалност на доставки на стоки съдът дължи проверка дали стоките реално са преминали от владението на доставчика във владението на получателя. В хода на настоящото съдебно производство от жалбоподателя не са ангажирани писмени доказателства обективиращи прехвърлянето на стоките в патримониума на ревизираното лице /напр. приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, документи относно транспортирането на стоките/, поради което законосъобразно с РА не е признат ДК по фактурата на „СИНК СПИЙД МАРКЕТИНГ“ ЕООД.

6. Ревизираното дружество не е представило фактури, договори и други документи, поради което не може да се установи вида и реалното осъществяване на доставките. Съгласно тези констатации и на основание чл.

71, т. 1 във връзка с чл. 68 и 69 от ЗДДС на „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД е отказан ДК общо в размер на 80.00 лв. по две фактури, издадени от „ЕВАЛЕНА КОНСУЛТ“ ЕООД с предмет „счетоводни услуги“.

В съдебното производство са представени единствено спорните фактури, но никакви съпътстващи доказателства. Установено е единствено счетоводното им отразяване при РЛ и плащане, което не е достатъчно да обоснове извод за наличие на реалност на предоставените счетоводни услуги, поради което РА следва да бъде потвърден и в тази част.

7. През данъчен период м. 06.2020 г. и м. 12.2020 г. „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД е декларирало данъчна основа на В. и данъчна основа на получени доставки по реда на чл. 82, ал. 2-6 от ЗДДС общо в размер на 192757,53 лв. и ДДС общо в размер на 38551,50 лв., като основание за получени доставки са посочени „самоначисляване при В." и „комисионна". Доставчици на дружеството са „F. T. DI AQUILANTI DANIELE" с VIN IT15522971009 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 08.06.2020 г. и протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 17.06.2020 г., „SI O NO T." с VIN NL002382200B86 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 22.12.2020 г., „LOGISTIC N. L. NET SP" с VIN PL1132809791 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 18.12.2020 г., „P.P.H EWA BIS SP" с VIN PL5210084508 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 18.12.2020 г. и „ARUFEL S.R.O." с VIN SK2120125843 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 08.06.2020 г. / всички подробно изброени в табличен вид на стр. 12 от РД – л. 276 гр./.

При извършен преглед на приобщените в хода на ревизията банкови извлечения на дружеството органите по приходите са установили, че ревизираното лице е извършило частични плащания към горесцитираните дружества /с валидни идентификационни ДДС номера за периода 01.06.2020 г. - 31.12.2020 г./, но същите не са декларирали доставки към „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД.

Съгласно чл. 71, т. 2 от ЗДДС, лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит, когато е издало Протокол по чл. 117 или чл. 163 б, ал. 2 и е спазило изискванията на чл. 86 - в случаите когато данъкът е изискуем от получателя като платец по чл. 82; в случаите по чл. 161 или чл. 163 а, когато доставчикът е данъчно задължено лице, получателя трябва да притежава и данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и чл. 115, в който е посочено съответното основание за неначисляване на данък.

В хода на административното производство РЛ не е представило фактури, договори и други документи, поради органите по приходите не са могли да установят вида и реалното осъществяване на доставките.

Така съгласно горесцитираните констатации и на основание чл. 71, т. 2 във връзка с чл. 68 и 69 от ЗДДС на „БРАНДС СОЛУШЪНС" ЕООД не е признато право на данъчен кредит и съответно начислен такъв в дневник за продажби общо в размер на 38 551,50 лв. по Протоколи по чл. 117 от ЗДДС, подробно изброени на стр. 12 от РД.

В хода на съдебното производство и от заключението на в.л. се установява следното: фактура № 2020095/26.11.2020 г. / представена едва в хода на съдебното производство на л. 88 с превод на български език/ с предмет на доставка - кафе различни видове 36 бр. кутии x 250 [населено място] - 14 040

бр. - 55 735.32 евро = 109 008.80 лв. Фактурата е вписана в Дневник покупки за м.12.2020 г. под № 7 с ДО - 109 008.81 лв. /стр. 156 от съдебната преписка/ с доставчик - Si No T.“ N. VIN: NL228212996, купувач - „Брандс Солушънс“ ЕООД. На л. 90 процесната фактура е представена и на английски език и съдържа следните реквизити: Продавач, Купувач, вид, количество, един. цена и обща стойност на доставката, плащане - 100% авансово, условия на доставката, банкова сметка на Доставчика, условия на доставката: EXW С. Начин на плащане: 100 % предплата. Представен с жалбата е и Протокол по чл. 117 от ЗДДС № 0...9/22.12.2020 г. /л. 337/ с ДО -109 008.80 лв. ДДС - 21 801.76 лв. Протоколът е вписан в Дневник за продажби под № 5 за м.12.2020 г. /представен с жалбата на л. 167/. Закупената стока от доставчика е продадена на гръцкото дружество „XKS E.“ L. VIN: CY10292523G /с фактура на л. 36 представена с жалбата до съда/. Съгласно заключението на ССЕ жалбоподателят се е разплащал с доставчика „Si No T.“ N. и е получавал суми от Клиент „XKS E.“ L., на който е продавал стоките, но преведените суми не са по отделни фактури и няма аналитична счетоводна отчетност, за да се проследи плащането по всяка фактура.

Относно Протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 18.12.2020 г. от заключението на ССЕ се констатира, че същият е издаден във връзка с фактура № WDT/012/18/12/20/18.12.2020 г. /л. 94 от делото с превод/ с предмет доставка на енергийни напитки М. 0.5 л - 41 328 бр. на стойност 24 590.16 евро = 48 094.17 лв. Фактурата е вписана в Дневник покупки за м.12.2020 г. под № 4 с ДО - 48 094.17 лв. /л. 166/ с доставчик - „Prezedsiebiostwo Produkcyjno - Handlowe Ewa - Bis“ Warszawa V.: PL [ЕГН], Купувач „Брандс Солушънс“ ЕООД, Начин на плащане - Предплащане.

В издадената търговска фактура от доставчика /стр. 96 на англ. език с превод на л. 94/ са вписани: Продавач, Купувач, вид, количество, един. цена, обща стойност, начин на плащане - 100% предплащане. Наличен е Протокол за самоночисляване на ДДС при В. /л. 342/ № 0...7/18.12.2020 г. ДО -48 094.17 лв. ДДС -9 618.83 лв. Закупената стока от доставчика е продадена на клиент „XKS E.“ L. VIN: CY10292523G /л. 35/. Към Доставчик „Prezedsiebiostwo Produkcyjno - Handlowe Ewa - Bis“ Warszawa V.: PL [ЕГН] е извършено плащане, като са взети счетоводни операции в счетоводството на „Брандс Солушънс“ ЕООД: Дебит с/ка 401 „Доставчици“ -24 590.16 евро, Кредит с/ка 504 „Разплащателна сметка в евро“ - 24 590.16 евро. Вещото лице е проследило и плащането към гръцкото дружество, като е посочило обаче, че преведените суми не са по отделни фактури и няма аналитична счетоводна отчетност, за да се проследи плащането по всяка фактура.

Настоящият състав констатира, че и в хода на съдебното производство от страна на оспорващото дружество не се представиха каквито и да е писмени доказателства във връзка с протоколите по чл. 117 ЗДДС, издадени във връзка с В. на стоки от доставчиците „F. T. DI AQUILANTI DANIELE" с VIN IT15522971009 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 08.06.2020 г. и протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 17.06.2020 г., „LOGISTIC N. L. NET SP" с VIN PL1132809791 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 18.12.2020 г., и „ARUFEL S.R.O." с VIN SK2120125843 по протокол по чл. 117 ЗДДС № [ЕГН] от 08.06.2020 г., а по отношение на В. от „Prezedsiebiostwo Produkcyjno -

Handlowe Ewa - Bis“ и от Si No T.“ N. VIN: NL228212996, са налице единствено фактури и протоколи по чл. 117 ЗДДС, но липсват други съпътстващи доказателства обективиращи реалното получаване на стоките. Констатации в обратен смисъл не са налице и в заключението на в.л. Т., по приетата и неоспорена от страните ССЕ.

Предвид гореизложеното законосъобразно с РА на дружеството не е признато право на приспадане на данъчен кредит през м. 06.2020 г. в размер на 7007,42 лв. по отношение на деклариран В. по протоколи на стр. 15 РД /л. 278/ и в размер на 31544,08 лв. за данъчен период м. 12.2020 г. по протоколи по чл. 117 ЗДДС изброени подробно в табличен вид на стр. 18 от РД /л. 279 гр./, или общо в размер на 38551,50 лв.

8. В хода на ревизията е установено, че през данъчни периоди м. 06.2020 г. и м. 09.2020 г. „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД е извършило В. на стоки общо в размер на 132541.31 лв. /неправилно посочен в РД стр. 13 в размер на 131541,31 лева/ или в размер на 67256 евро /неправилно посочен в РД на стойност 97 256.00 евро/ от полското дружество „PIOTR OLEJNICZAKF“ с VIN PL5423047520.

При извършен преглед на приобщените в хода на ревизията банкови извлечения на дружеството органите по приходите констатират, че ДЗЛ има извършени плащания към цитираното полско дружество. След извършена проверка в ИС на НАП ПП VIES е установено, че „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД не е декларирало В. на стоки от „PIOTR OLEJNICZAKF“ с VIN PL5423047520.

Съгласно разпоредбите на чл. 84 от ЗДДС, данъкът при вътреобщностни придобивания е изискуем от лицето, което извършва придобиването.

Съгласно разпоредбите на чл. 86, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано лице за което данъкът е станал изискуем е длъжно да го начисли като:

1. издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред;
2. включи размера на данъка при определяне на резултата за съответния данъчен период в справка - декларацията по чл. 125 за този данъчен период;
3. посочи документа по т. 1 в дневника за продажбите за съответния данъчен период.

Документирането на вътреобщностни придобивания се извършва с издаването на протокол по реда на чл. 117 от ЗДДС. Облагането на вътреобщностните придобивания се извършва в съответствие с Част четвърта на ЗДДС. Съгласно чл. 62, ал. 1 от ЗДДС мястото на изпълнение на В. е на територията на страната, когато стоките пристигат и превозът им завършва на територията на страната. При вътреобщностно придобиване е налице данъчно събитие, което на основание чл. 63 от ЗДДС възниква на датата, на която би възникнало данъчното събитие при доставка на територията на страната. Данъчната основа при вътреобщностно придобиване се определя по реда на чл. 26 от ЗДДС.

Във връзка с описаната фактическа обстановка и определения ред за облагане на В. в ЗДДС стойност е определена данъчната основа и начислен данък за получените вътреобщностни придобивания за съответните ревизирани периоди.

Неотчетени са следните придобивания по месеци, както следва:

За периода 01.06.2020 г. - 30.06.2020 г. - „PIOTR OLEJNICZAKF" с VIN PL5423047520 декларира доставка на стойност в размер на 55 150.50 лв. /28 198.00 евро/, а за периода 01.09.2020 г. - 30.09.2020 г. - „PIOTR OLEJNICZAKF" с VIN PL5423047520 декларира доставка на стойност в размер на 76 390.81 лв. /39 058.00 евро/, като и двете доставки не са декларирани от РЛ. Така за първата доставка дружеството дължи ДДС в размер на 11 030.10 лв., а за втората - в размер на 15 278.17 лв.

Съгласно разпоредбите на чл. 72, ал. 1 от ЗДДС, регистрирано по този закон лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право, или в един от следващите 12 данъчни периода.

Предвид на гореизложените разпоредби, относно установените В. на стоки от „PIOTR OLEJNICZAKF" с VIN PL5423047520 органите по приходите са приели, че за „Б. С." ЕООД не са налице условията на чл. 72, ал. 1 от ЗДДС за ползване на данъчен кредит общо в размер на 26 308.27 лв.

Ревизионният акт и в тази част е законосъобразен, като неоснователно оспорващия се позовава на нормата на чл. 73а от ЗДДС. Цитираната норма предвижда, че при доставки, данъкът за които е изискуем от получателя, правото на приспадане на данъчен кредит е налице и когато получателят не е спазил изискванията на чл. 72 и/или доставчикът на стоката не е издал документ, и/или получателят не разполага с документ по чл. 71, т. 2 /каквото е настоящия случай/, 4, 5 и 10, ако доставката не е укрита и данни за нея са налични в счетоводството на получателя. От жалбоподателя не се ангажираха доказателства относно счетоводното отразяване на процесните В., като констатации в тази насока липсват и в експертното заключение на ССЕ. По тези съображения съдът приема, че не са налице предпоставките за признаване на право на приспадане на ДК на основание чл. 73а ЗДДС.

9. От доказателствата по делото безспорно се установява, че РЛ не е изпълнило задълженията си по чл. 37, ал. 2 от ДОПК, а именно да предостави всички данни, сведения, документи, книжа, носители на информация и други доказателства, отнасящи се до неговите права и задължения, до фактите и обстоятелствата, подлежащи на установяване в съответното производство, и да посочи всички лица, държавни или общински органи, при които се намират такива. Съгласно чл. 37, ал. 4 от ДОПК в случай че субектът не представи изискваните по реда на ал. 3 доказателства, органът по приходите може да приеме, че те не съществуват и преценява само събраните в производството доказателства. За данъчен период м. 10.2020 г. органите по приходите установяват, че РЛ е извършило доставка на стоки /напитки/ към „СТАМА КО" ЕООД, за която не представя фактура и други съпътстващи документи. Така начисленият ДДС по фактура е приет за начислен неправомерно. Съгласно изискванията на чл. 85 от ЗДДС и разпоредбата на чл. 37, ал. 4 от ДОПК данъкът е изискуем и от всяко лице, което посочи данъка във фактура и/или известие по чл. 112 от ЗДДС. Органите по приходите приемат, че данъчната основа на облагаемите доставки следва да се коригира от 17560, 95 лева на 0.00 лева, но на основание чл. 85 от ЗДДС данък в размер на 3 512.19 лв. по фактура № [ЕГН] от 14.10.2020 г., издадена от „СТАМА КО" ЕООД с предмет напитки е счетен за изискуем и дължим от РЛ за данъчен период м.10.2020 г.,

тъй като е посочен в данъчни документи по чл. 112 от ЗДДС.

Едва в хода на съдебното производство с жалбата е представена процесната фактура /л. 33/. От заключението на ССЕ /стр. 42/ се установява, че същата е осчетоводена от РЛ. Други съпътстващи документи във връзка с доставката – договори, приемо-предавателни протоколи, транспортни документи не се представиха от оспорващия, поради което съдът приема за законосъобразни изводите за наличие на неправомерно начислен данък по см. на чл. 70, ал. 5 ЗДДС, поради което и съгласно чл. 85 от с.з. данъкът е дължим от РЛ.

Жалбоподателят, чрез пълно и главно доказване не установи спорните по делото факти, като по делото не се ангажираха доказателства, които да опровергават изводите на данъчната администрация. Извод в обратен смисъл не може да бъде изведен и от заключението на ССЕ, което съдът кредитира, като обективно и компетентно изготвено.

Съвкупно, изложеното обуславя краен извод за неоснователност на жалбата, поради което тя следва да се отхвърли съгласно правомощието на съда по чл. 160, ал. 1 предл. последно ДОПК.

С оглед изхода на спора и на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 24032,23 лева, определен на основание чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. От страна на жалбоподателя не е направено възражение за прекомерност на претендираното от ответника юрисконсултското възнаграждение, поради което съдът не намира основание да го коригира с оглед тълкуванията на СЕС по дело С-438/22.

Воден от горното и на основание чл. 160 от ДОПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. В. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22002222003039-091-001 от 09.03.2023 г., издаден от Д. Д. Д. – орган възложил ревизията и Й. Н. И. – ръководител на ревизията, в частта потвърдена с решение № 786 от 12.06.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП относно установените на дружеството задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2020 г. до м. 10.2020 г. и м. 12.2020 г. в размер на 385 431.64 лв. /главница/ и 99124,15 лв. /лихви за забава/.

ОСЪЖДА „БРАНДС СОЛУШЪНС“ ЕООД, ЕИК –[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 24032,23 /двадесет и четири хиляди и тридесет и два лева и 23 стотинки/ лева разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от връчването на преписи на страните.

СЪДИЯ:

